

Help, er gaat een naaktfoto rond in de school!

Wat kun je doen als school wanneer een leerling het slachtoffer wordt van sexting?

“Er kwam op een gegeven moment een docent naar me toe. Die vertelde dat een meisje seksueel getinte foto's van zichzelf had doorgestuurd naar een vriendje en dat vriendje had het weer doorgestuurd binnen de school,” herinnert AED'er Natasha Slegtenhorst zich de eerste keer dat ze in haar werk als begeleider passend onderwijs (BPO'er) met de gevolgen van sexting in aanraking kwam. De gevolgen bleken desastreus.

Sexting

De gebeurtenis was voor Slegtenhorst de aanleiding om meer te willen weten over hoe je kunt handelen bij gevallen van 'sexting', zoals het fenomeen wordt genoemd. Sexting is een samentrekking van 'sex' en 'texting' en staat voor het naar elkaar versturen van erotisch getinte berichten en naaktfoto's via social media. In strikte zin valt sexting onder de noemer 'kinderporno', wat betekent dat het maken, verspreiden, aanbieden, bezitten en bekijken ervan strafbaar is.

Gedogen?

Betekent dit dat jongeren die in een experimenterende fase met wederzijdse toestemming een erotisch getinte foto naar elkaar sturen hier problemen mee kunnen krijgen? In principe wordt het versturen van dergelijke content gedoogd. Zodra de foto vervolgens zonder toestemming naar derden wordt gestuurd, is van gedogen uiteraard geen sprake meer. Ook de jongeren die de beelden ontvangen en op hun telefoon hebben staan, maken zich schuldig aan een strafbaar feit.

School is belangrijk

Hoewel sexting op het eerste gezicht misschien een zaak van de politie lijkt, spelen scholen een heel belangrijke rol, benadrukt Slegtenhorst. “Je kunt als school informeren, sexting bespreekbaar maken, zo snel mogelijk in gesprek gaan met de betrokkenen en proberen het zo klein mogelijk te houden.” Een advies van Slegtenhorst is dit in samenwerking met de wijkagent te doen. “Het maakt toch indruk als de wijkagent de klassen langsgaat en vertelt dat het bewaren of verder verspreiden van een foto strafbaar is.”

Slachtoffer ondersteunen

Ook in de eerste reactie naar het slachtoffer is de school vaak een belangrijke partij. “Het heeft mij eigenlijk het meest verbaasd dat de reactie van de omgeving naar het slachtoffer de

belangrijkste factor is voor het al dan niet vormen van een trauma,” vertelt Slegtenhorst. Psychische gevolgen bij slachtoffers variëren van machteloosheid en schaamte tot depressie, een verlaagd zelfbeeld en zelfs suïcidaal gedrag. De kans op deze gevolgen wordt sterk vergroot wanneer bijvoorbeeld in de omgeving wordt aangegeven dat het versturen van een bericht of foto niet zo slim was. Reageer als betrokkene dus begripvol: zie het als een probleem van het slachtoffer, niet de schuld van het slachtoffer.

Preventie

“Je moet het eigenlijk niet pas gaan aanpakken als het al in je school is. Je moet preventief projecten gaan doen,” geeft Slegtenhorst als laatste tip. Slegtenhorst heeft goede ervaringen met verschillende vormen van voorlichting op scholen waar zij actief is. “Daar zijn tijdens en net na die lessen echt meldingen naar voren gekomen van zowel jongeren die wat gedeeld hebben als van jongeren die zeggen: ‘Die dingen krijg ik in m'n groepsapp’.” Organisaties als ‘Help Wanted’ en ‘Meldknop’ kunnen helpen bij het vormgeven van een voorlichtingstraject. Ook kunnen leerlingen terecht bij deze organisaties voor een (anoniem) consult